

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quęstio 3. Quę pœna maledictorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

iniusto malo: Effet autem iniustum malum; Si quis prædestinaretur ad damnationem citra culpam suam, ut ex August. ostensum est. Ergo Deus qui est infinite bonus, maxime abhorret à tali prædestinatione. 7. Si ergo absolute quaras, posset ne Deus aliquem absolute creare, ut pereat, dicendum est, non posse quia repugnat ipsius infinitæ bonitati, & iustitiæ, tamen si non repugnat omnipotentia. Potest hoc illustrari simili exemplo. Nam si quæstio sit, an Deus hunc mundum quem decrevit conservare, possit hoc momento destruere & alium producere: Respondeo non posse. At non repugnat ipsius omnipotentia. Quid refert? satis est repugnare immutabili decreto voluntatis. Cum Becano sentit Augustinus l. 1. Retract. c. 9. Omnis autem pena si iusta est, peccati poena est: & supplicium nominatur.

QVÆSTIO III.

Quæ pena Meledictorum?

§. I. Ignis æternus, qui paratus est diabolo, & Angelis eius. Quædā exemplaria habent apud Fran-

ciscum Lucam. ὁ ἡτοιμασμένος ὁ πῦρ τῷ διαβόλῳ, quæ paravit pater meus diabolo &c. Diabolus Syrus vocat *La zelharza*, criminatorem. Ad contumeliam & desperationem hoc facit, quod infestissimo inimico tradantur excarnificandi, & non magis liberationem sperare possint, quam ipse dæmon. Origenes alterius generis ignem existimat. Calvinus improprie ignem dici vult. Augustinus l. 23. de civit. Dei c. 10. demonstrat, quomodo possint igne torqueri dæmones, & anima. Et c. 17. probat æternum ignem. Verum de prima quæstione, eo loco qui primus occurrit disserui c. 3. v. ultimo, & alibi. De altera etiam locus in Apocalypsi, & alibi commodior occurrit. Hoc solum notandum, nullam hic appellationem, nullum effugium esse: sed continuo executionem post sententiam videri. Continuo eunt hi in *eternum supplicium*, seu *supplicium æternum*, iusti in vitam æternam.

CAPVT XXVI.

1. **I** factum est: cum consummasset Iesus sermones hos omnes, dixit discipulis suis. 2. Scitis, quia post bidden Pascha fiet, & Filius hominis tradetur ut crucifigatur. 3. Tunc congregati sunt principes sacerdotum, & seniores populi in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Capphas. 4. & consilium fecerunt ut Iesum dolo tenerent, & occiderent. 5. Dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. 6. Cum autem Iesus esset in Bethania in domo Simonis leprosi, 7. Accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi, & effudit super caput ipsius recubentis. 8. Videntes autem discipuli, indignati sunt, dicentes: Ut quid perditio hæc? 9. potuit enim istud venditari multo, & dari pauperibus. 10. Sciens autem Iesus, ait illis: Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. 11. Nam semper pauperes habetis vobiscum, me autem non semper habebitis. 12. Mittens enim hæc unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. 13. Amen dico vobis, ubicunque prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur & quod hæc fecit in memoriam eius. 14. Tunc abiit unus de duodecim, qui dicebatur Iudas Iscariotes, ad principes sacerdotum: 15. & ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. 16. Et exinde querebat oportunitatem ut eum traderet. 17. Prima autem die Azymorum acceperunt discipuli ad Iesum, dicentes: Vbi vis paremus tibi comedere Pascha? 18. At Iesus dixit: ut in civitatem ad quendam, & dicite ei, Magister dicit: Tenuis meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis. 19. Et fecerunt discipuli sicut constituit Iesus, & paraverunt Pascha. 20. Vespere autem facto, discumbebat cum duodecim discipulis suis. 21. Et edentibus illis dixit: Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditurus est. 22. Et contristati valde, ceperunt singuli dicere. Nunquid ego sum Domine? 23. At ipse respondens, ait, Qui intingit mecum manum in patrem, de hic me tradet. 24. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo: va autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur: bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. 25. Respondens autem Iudas qui tradidit eum, dixit: Numquid ego sum Rabbi? At illi: Tu dixisti. 26. Cum autem eis accepit Iesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. 27. Et accipiens calicem gratias egit, & dedit illis, dicens. 28. Hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effunditur in remissionem peccatorum. 29. Dico autem vobis, non bibam amaro de hoc genimine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei. 30. Et hymno dicto, exierunt in Montem Oliveti. 31. Tunc dicit illis Iesus: Omnes vos scandalum patiemini in me, in ista nocte. Scriptum est enim, Percutiam pastorem & dispergentur oves gregis. 32. Postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galilæam. 33. Respondens autem Petrus, ait illi: Et si omnes scandalizaverint in te, ego nunquam scandalizabo. 34. Ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia in hac nocte antequam gallus cantet, ter me negabis. 35. Ait illi Petrus: Etiam si oportuerit me mori tecum non te negabo. Similiter & omnes discipuli dixerunt. 36. Tunc venit Iesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsemani, & dixit discipulis suis: Sedete hic donec vadam illuc, & oram. 37. Et assumpto Petro, & duobus filiis Zebedæ, cepit contristari & mensus esse. 38. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, & vigilate mecum. 39. Et progressus pusillum, procidit in faciem suam, orans, & dicens: Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste: verum tamen non sicut ego volo, sed sicut tu. 40. Et venit ad discipulos suos, & invenit eos dormientes, & dicit Petro: Sic non potuisti una hora vigilare mecum? 41. Vigilate, & orate, ut non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. 42. Iterum secundo abiit, & oravit, dicens, Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua. 43. Et venit iterum, & invenit eos dormientes: erant enim oculi eorum gravati. 44. Et relictis illis, iterum abiit, & oravit tertio, eundem sermonem dicens. 45. Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis: Dormite iam, & requiescite, ecce appropinquavit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum.